

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій
Юридичний факультет
Кафедра кримінального права та правосуддя

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до написання курсових робіт для підготовки здобувачів вищої освіти
освітнього ступеня «бакалавр», денної та заочної форми навчання
за спеціальністю 081 «Право»
освітньо-професійної програми
«Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура)»

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри
кримінального права та правосуддя
Протокол № 2 від 02.09. 2019 року

Кримінальне право. Методичні вказівки до написання курсової роботи здобувачів вищої освіти спеціальності 081 «Право», освітньо-професійної програми «Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура)» / Укл.: Берднік І.В. – Чернігів: ННІ права і соціальних технологій ЧНТУ, - 2019. - 65 с.

Укладач: Берднік Інна Володимирівна, доцент кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права, к.ю.н., доцент.

Відповідальний за випуск: Коломієць Наталія Володимирівна, завідувач кафедри кримінального права та правосуддя, доктор юридичних наук, доцент.

Рецензент: Марущак Олександр Анатолійович, кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права юридичного факультету Навчально-наукового інституту права і соціальних технологій ЧНТУ.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1 ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ, СТРУКТУРИ ТА ОБСЯГУ КУРСОВОЇ РОБОТИ	5
1.1 Загальні вимоги до курсової роботи	5
1.2 Основні вимоги та структура курсової роботи	5
1.3 Виконання курсової роботи	10
2 ТЕМИ ТА ОРІЄНТОВНІ ПЛАНИ КУРСОВИХ РОБІТ.....	15
3 ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ	51
3.1 Форма виконання курсової роботи.....	51
3.2 Керівництво курсовою роботою.....	53
4 КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ КУРСОВОЇ РОБОТИ	57
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	60
ДОДАТОК.....	65

ВСТУП

Виконання курсових робіт для здобувачів вищої освіти юридичного факультету є необхідним і найважливішим етапом поглиблення і закріплення теоретичних і практичних знань з навчальної дисципліни «Кримінальне право». Згідно навчального плану курсова робота з навчальної дисципліни «Кримінальне право» виконується на основі діючого законодавства України.

При виконанні курсової роботи рекомендується використовувати не тільки спеціальну літературу, а й матеріали судової практики, пропозиції щодо внесення змін у законодавство. Особливу увагу варто приділити Рішенням та Висновкам Конституційного Суду України, постановам Пленуму Верховного Суду України, роз'ясненням та правовим позиціям Верховного Суду України, де містяться важливі тлумачення та розяснення з питань тлумачення і застосування чинного кримінального законодавства.

Метою виконання курсової роботи з навчальної дисципліни «Кримінальне право» є виявлення творчих здібностей здобувача вищої освіти, його вміння застосовувати теоретичні знання на практиці, забезпечення кращого засвоєння курсу «Кримінальне право» шляхом самостійної роботи.

Кожен здобувач вищої освіти під час написання курсової роботи повинен засвоїти знання з Загальної і Особливої частини кримінального права і отримати відповідні практичні навички, необхідні та достатні для його підготовки як юриста, на рівні вимог, що пред'являються освітньо-професійною програмою «Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура)».

У курсовій роботі повинна знайти відображення, крім відповідних вказівок, і судової практики з конкретних справ, якщо в курсовій роботі питання торкаються питань кваліфікації діянь, а також відмежування одного складу злочину від іншого. При цьому може бути використано матеріали судової практики, опубліковані у таких спеціалізованих виданнях, як «Вісник Верховного Суду України», «Вісник Державної судової адміністрації України», «Вісник прокуратури України», «Юридична Україна», «Бюлетень законодавства і юридичної практики», «Право України», «Підприємництво, господарство і право», «Вісник Конституційного суду України», «Юридична практика», «Юридичний вісник України», «Вісник Одеського національного університету» та інші.

Приклади із судової практики повинні викладатися лаконічно і стосуватися конкретної ситуації, зазначеної в курсовій роботі. Для самоконтролю і правильного розподілу часу здобувач вищої освіти разом з керівником складає календарний план виконання роботи.

1 ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ, СТРУКТУРИ ТА ОБСЯГУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

1.1 Загальні вимоги до курсової роботи

Курсова робота - один з важливих етапів підготовки майбутнього фахівця у вищому навчальному закладі. Її науковий рівень, грамотність викладу, правильність оформлення, вміння здобувача вищої освіти в процесі захисту обґрунтувати і довести правомірність викладених у роботі думок, висновки свідчитимуть про рівень володіння досліджуваним матеріалом та можливість самостійного опрацювання обраної теми.

Виконання курсової роботи передбачає вироблення навичок самостійної роботи з науковими джерелами і оволодіння методикою досліджень, а також здатність обрати і проаналізувати наукову або практичну проблему роботи, самостійно узагальнити опрацьований матеріал, обґрунтувати висновки.

Метою курсової роботи є:

- систематизація і поглиблення теоретичних та практичних знань з обраної спеціальності, їх застосування при вирішенні конкретних завдань, розуміння існуючих у праві проблем і набуття вміння їх розв'язувати;

- оволодіння методикою дослідження, узагальнення та логічного викладу матеріалу;

- розвиток вміння здобувача вищої освіти самостійно вивчати й узагальнювати законодавчі та наукові літературні джерела, юридичну практику.

Загальні вимоги до курсової роботи:

- чітка логічність та послідовність побудови роботи і викладу матеріалу;

- глибина дослідження та повнота висвітлення питань;

- переконливість аргументації викладених думок;

- точність формулювань, конкретність викладу матеріалу;

- обґрунтованість висновків і рекомендацій;

- грамотне технічне оформлення роботи.

1.2 Основні вимоги та структура курсової роботи

Курсова робота виконується українською мовою (або іншими мовами у залежності від теми роботи).

Курсова робота виконується у друкованому вигляді із застосуванням персональної комп'ютерної техніки.

Обсяг роботи повинен складати 25-35 сторінок друкованого тексту.

Рекомендовані орієнтири стосуються основного тексту курсової роботи і не поширюються на титульну сторінку, зміст роботи, список використаних джерел та на додатки.

Допускаються відхилення від зазначених орієнтирів у межах 10%. Якщо обсяг курсової роботи перевищує вказані межі, рецензент може відмітити це як її недолік. Якщо обсяг курсової роботи є меншим за встановлену норму, така

робота, як правило, не допускається до захисту.

Структуру курсової роботи складають:

1) титульний аркуш, повинен містити найменування закладу вищої освіти та органу, якому він підпорядковується, факультету, а також кафедри, на якій виконана курсова робота; найменування навчальної дисципліни, з якої виконується курсова робота; тему курсової роботи, прізвище, ім'я, по батькові здобувача вищої освіти, номер навчальної групи; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника; місто і рік виконання (додаток 1).

2) зміст роботи (включає план роботи із вказівкою на загальні розділи та параграфи, що їх конкретизують, а також зазначення сторінок вступу, досліджуваних питань за планом, висновків, списку використаних джерел (додаток 2);

3) вступ, в якому здобувач вищої освіти обґрунтовує актуальність обраної теми курсової роботи, визначає предмет та межі дослідження, у загальних рисах характеризує використані ним джерела.

Розглянемо більш детально компоненти вступу:

- *актуальність теми* (актуальність у перекладі з латинської означає важливість, практичну значущість проблеми), яка розкривається шляхом аналізу та порівняння з відомими дослідженнями вибраної проблеми, визначення необхідності та доцільності дослідження для розвитку відповідної галузі;

- *мета і завдання курсової роботи* – залежно від того, наскільки зрозуміло і точно сформульовано мету та завдання курсової роботи, настільки вдалим буде її план, організація виконання, стиль викладу. Правильне визначення мети і завдань курсової роботи дасть змогу здобувачу вищої освіти визначити зміст курсової роботи, упорядкувати пошук аналізу матеріалу, підвищити якість роботи, уникнути загальних міркувань. Мета курсової роботи повинна бути тісно пов'язана з назвою її теми. На основі сформульованої мети здобувач вищої освіти має визначити основні завдання, які необхідно розв'язати в процесі виконання курсової роботи. Завдання повинні конкретизувати основну мету роботи;

- *визначення об'єкта і предмета курсової роботи*. Об'єкт – це загальний образ явища процесу, що вивчається (наприклад, нормативно-правові акти, економічна політика, соціальна робота і т. д.), предмет дослідження – це частина об'єкта, яка досліджується.

- *вибір методів проведення дослідження*. У вступі визначають методи дослідження (способи), які використовувались при написанні курсової роботи.

Метод – це спосіб досягнення поставленої мети. Метод об'єднує суб'єктивні й об'єктивні аспекти пізнання. Дамо коротку характеристику основних загальнонаукових методів пізнання.

Спостереження – це метод безпосереднього вивчення предметів і явищ шляхом реєстрації подій, явищ, ситуацій, фактів тощо за місцем їх безпосереднього виникнення.

Порівняння – це метод виявлення відмінностей між об'єктами, знаходження в них спільного за допомогою органів чуття чи спеціальних пристроїв.

Підрахунок – це метод знаходження числа, що визначає кількісне співвідношення однотипних об'єктів або їх параметрів, котрі характеризують ті чи інші властивості.

Експеримент – це метод науково-дослідницької діяльності в результаті якої перевіряється істинність гіпотез або виявляються закономірності об'єктивного світу. Під час експерименту дослідник втручається в процес, який він вивчає, з метою пізнання. При цьому одні умови досліду ізолюються, інші виключаються, а деякі підсилюються або послаблюються.

Узагальнення – це метод визначення загального поняття, в якому відображається головне або основне, що характеризує об'єкти певного класу. За допомогою методу узагальнення утворюються нові наукові поняття, формулювання законів і теорій тощо.

Абстрагування – це метод відвертання уваги в думках від несуттєвих властивостей, зв'язків, відношень предметів і виділення декількох сторін, що цікавлять дослідника. Абстрагування, як правило, здійснюється в два етапи. На першому етапі визначаються несуттєві властивості, зв'язки тощо, на другому – досліджуваний об'єкт замінюють іншим, більш простим, тобто спрощеною моделлю, яка зберігає головне в складному.

Аксиоматичний метод – це метод побудови наукової теорії, при якому деякі твердження (аксіоми) приймаються без доведень і тоді використовуються для отримання решти знань (за певними логічними правилами).

Аналіз – це метод пізнання, при якому предмет дослідження (об'єкт, властивості тощо) розкладається на окремі складові частини.

Синтез – це метод поєднання окремих сторін предмета дослідження в єдине ціле.

Одним із методів наукового пізнання є *аналогія*, на допомогу якої одержують знання про предмети і явища на основі їх подібності з іншими.

Гіпотетичний метод пізнання передбачає розробку наукової гіпотези на основі вивчення суті досліджуваного явища за допомогою описаних вище способів пізнання. Потім формулюються гіпотези, складається схема алгоритму (моделі), здійснюється її вивчення, аналіз і розробка теоретичних положень.

Як у соціально-економічних, так і в юридичних дослідженнях часто використовують *історичний метод* пізнання. Цей метод передбачає дослідження виникнення, формування і розвитку об'єктів у хронологічній послідовності, в результаті чого дослідник одержує додаткове знання про процес, який вивчає.

Крім методів, можна визначити рівні, засоби, правила і прийоми, які застосовувалися дослідником.

У вступі бажано вказувати також ступінь наукової розробки проблеми.

Остаточне редагування вступної частини роботи доцільно виконувати на завершальній стадії виконання, коли проблема, що досліджується постає перед автором у повному обсязі.

4) основна частина курсової роботи являє собою змістовне розкриття питань, які становлять предмет дослідження. Матеріал основної частини курсової роботи здобувач вищої освіти повинен викладати послідовно, логічно, взаємопов'язувати окремі його розділи, повністю розкриваючи тему роботи. Для цього необхідно приділити увагу сучасним теоретичним і методичним розробкам, розглянути і творчо осмислити відповідну наукову літературу та періодичні видання, визначити своє ставлення до дискусійних питань теми курсової роботи. На основі аналізу емпіричних або звітних даних, особистих вражень та узагальнень потрібно зробити необхідні висновки, висвітлити досягнуті успіхи, зазначити існуючі недоліки, а також висловити пропозиції щодо можливостей подальшого покращання діяльності об'єкта курсової роботи.

У розділах основної частини дається:

- огляд літератури за темою: окреслюються основні етапи розвитку наукової думки за проблемою курсової роботи, висвітлюються нормативні, наукові та навчальні джерела, визначаються невирішені питання.

При роботі над курсовою роботою необхідно звернути увагу і на таке питання, як розбивка тексту на абзаци. Кожен абзац повинен містити в собі певну думку, виражену однією чи кількома фразами або реченнями. При написанні курсової роботи повинні даватися посилання на джерела, матеріали або окремі результати з яких наводяться в роботі. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

5) висновки - вони включають основні підсумки проведеного дослідження переважно в теоретичному плані, а також практичні пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення законодавства та юридичної практики, проведення організаційно-технічних заходів, створення чи вдосконалення методики досліджень тощо;

б) список використаних джерел - у ньому наводяться лише ті джерела, на які зроблені посилання в курсовій роботі та які були опрацьовані автором при написанні роботи. При цьому мають бути дотримані певні правила щодо назви джерел та послідовності їх розміщення у списку. Кількість використаних джерел не повинна бути меншою ніж 30 найменувань.

Використовуючи в курсовій роботі нормативні чи практичні матеріали, теоретичні положення інших авторів, здобувач вищої освіти має посилатись на відповідні джерела. Не допускаються так звані "запозичення", коли матеріали чи положення видаються за власний доробок здобувач вищої освіти. Не можна також допускати суцільного цитування відповідних джерел чи іншого їх

надмірного використання, коли їх використання в курсовій роботі перевищує 50%.

Відповідні запозичення оформляються у курсовій роботі у вигляді посилань на ті чи інші джерела (нормативні чи літературні) – це так звані зноски. Відповідні зноски оформляються за допомогою комп'ютерної техніки. Зноска повинна містити всі офіційні дані про джерело з якого запозичений текст в курсовій роботі (якщо це нормативний акт, то всі його реквізити, якщо це літературне джерело, то крім офіційних реквізитів ще й сторінку з якої запозичений текст).

Список літератури (бібліографічний апарат) в курсовій роботі - це ключ до джерел, якими користувався автор при її написанні. Він свідчить про сутність обізнаності здобувача вищої освіти в літературі по темі роботи.

Бібліографічний список - це елемент бібліографічного апарату, який містить бібліографічні описувані використаних джерел і вміщується після висновків. Такий список є складовою частиною курсової роботи, відображає самостійну творчу роботу її автора, дозволяє оцінити ступінь фундаментальності проведеного дослідження.

Разом із оформленням списку використаних джерел слід звернути увагу на можливі способи оформлення зносок (посилань на джерела).

I спосіб. Список використаних джерел розміщується в алфавітному порядку із розміщенням спочатку нормативних джерел, а потім літературних та інших видів джерел. Всі використані джерела нумерують. Посилання наводять одразу після закінчення цитати в квадратних дужках, де вказують порядковий номер джерела у списку використаної літератури та відповідні сторінки джерела (наприклад: [15, с. 18], що означає п'яте джерело з опису використаних джерел, текст виноски знаходиться на вісімнадцятій сторінці цього джерела, або [18, с. 28-30], що означає восьме джерело зі списку використаних джерел, текст виноски знаходиться з двадцять восьмої по тридцять сторінку). У випадках використання нормативних актів для виноски використовується тільки номер відповідного джерела зі списку використаної літератури (наприклад: [10], що означає десяте джерело зі списку літератури, і якщо сторінки не зазначені, то це один з нормативних актів; або [15; 17; 22] – це означає, що використано три нормативних акти, які в списку використаних джерел зазначаються під номерами п'ятнадцять, сімнадцять, двадцять два).

II спосіб. Список літератури розміщується після основного тексту роботи, його обсяг не перевищує 5% обсягу рукопису. Після тексту виноски ставиться порядковий (відповідний) її номер на даній сторінці (1,2,3...), потім внизу сторінки робиться посилання на джерело, з якого вона взята із зазначенням сторінки. Список використаних джерел потім розміщують ще раз у кінці роботи (після висновків). Таким чином, використовуючи II спосіб, необхідно двічі повторювати використані джерела (в кінці сторінки, а також у кінці роботи у списку використаних джерел).

1.3 Виконання курсової роботи

Після затвердження теми курсової роботи здобувача вищої освіти повинен розпочати її виконання. Як правило, ця робота включає такі етапи: 1) попереднє ознайомлення з джерелами; 2) визначення предмета та меж дослідження і складання плану роботи; 3) збір необхідних для написання курсової роботи матеріалів та їх опрацювання; 4) написання курсової роботи; 5) врахування зауважень наукового керівника та остаточне оформлення курсової роботи.

Попереднє ознайомлення з джерелами включає опрацювання відповідних розділів підручників та навчальних посібників, монографій, дисертацій, публікацій в періодичних виданнях, опрацювання нормативних джерел та роботу з бібліографічними довідниками, бібліотечними каталогами, збірниками судової та іншої правозастосовчої практики тощо.

Результатом такої роботи повинно бути складання списку джерел, що будуть використовуватися при написанні курсової роботи, його систематизація та упорядкування. Цей список в процесі роботи може доповнюватися та уточнюватися.

Визначення об'єкта, предмета, меж та мети дослідження курсової роботи має на меті з'ясування та встановлення кола питань, які мають бути в ній розглянуті. Для цього здобувач вищої освіти повинен опрацювати основні теоретичні джерела з теми курсової роботи, проконсультуватись з науковим керівником і сформулювати конкретні питання, які, на його думку, мають становити основний зміст курсової роботи.

При з'ясуванні об'єкта, предмета і мети дослідження слід зважати на те, що між ними і темою курсової (дипломної) роботи є системні логічні зв'язки.

Об'єктом дослідження є вся сукупність відношень різних аспектів теорії і практики науки, яка слугує джерелом необхідної для дослідника інформації. Правильне, науково обґрунтоване визначення об'єкта дослідження – це не формальна, а суттєва, змістова наукова акція, зорієнтована на виявлення місця і значення предмета дослідження в більш цілісному і широкому понятті дослідження. Треба знати, що об'єкт дослідження – це частина об'єктивної реальності, яка наданому етапі стає предметом практичної і теоретичної діяльності людини як соціальної істоти (суб'єкта).

Предмет дослідження – це тільки ті суттєві зв'язки та відношення, які підлягають безпосередньому вивченню в даній роботі, є головними, визначальними для конкретного дослідження. Предмет дослідження є таким його елементом, який включає сукупність властивостей і відношень об'єкта, опосередкованих людиною (суб'єктом) у процесі дослідження з певною метою в конкретних умовах. Таким чином, предмет дослідження є вужчим, ніж об'єкт. Правильне визначення мети роботи дасть змогу здобувачу вищої освіти виокремити в ній основний напрям дослідження, упорядкувати пошук і аналіз матеріалу, підвищити якість роботи, уникнути загальних міркувань.

Мета курсової роботи повинна бути тісно пов'язана з назвою її теми.

На основі сформульованої мети здобувач вищої освіти має визначити основні завдання, які слід розв'язати в процесі виконання роботи. Завдання мають конкретизувати основну мету роботи.

Отже, наявність поставленої мети дослідження дозволяє визначити *завдання дослідження*, які можуть включати такі складові:

- вирішення певних теоретичних питань, які входять до загальної проблеми дослідження (наприклад, визначення сутності понять, явищ, процесів, подальше їх вдосконалення);
- вивчення ознак, рівнів функціонування, критеріїв ефективності, принципів та умов застосування тощо);
- всебічне (за необхідності й експериментальне) вивчення практики вирішення даної проблеми, виявлення її типового стану, недоліків і труднощів, їх причин, типових особливостей передового досвіду; таке вивчення дає змогу уточнити, перевірити дані, опубліковані в спеціальних неперіодичних і періодичних виданнях, підняти їх на рівень наукових фактів, обґрунтованих у процесі спеціального дослідження;
- обґрунтування необхідної системи заходів щодо вирішення даної проблеми;
- розробка методичних рекомендацій та пропозицій щодо використання результатів дослідження у практиці роботи відповідних установ (організацій).

Наявність плану курсової роботи дозволяє висвітлити в ній тільки ті питання, котрі стосуються теми, забезпечити чіткість і послідовність у викладі матеріалу, уникнути повторів, науково організувати самостійну роботу у певній мірі зекономити час.

Складання плану не повинно відбуватися механічно. Для чіткого визначення кола питань, котрі необхідно розглянути, кожний розділ плану можна розділити на дрібніші підрозділи. При цьому слід пам'ятати, що занадто перевантажувати план роботи багатьма питаннями недоцільно. Перша ознака неправильно складеного плану – повторення одним з питань назви теми. Кожне окреме питання повинне розкривати тільки її частину.

Після складання плану роботи необхідно узгодити його з науковим керівником. Без такого погодження приступати до розкриття теми не рекомендується, так як невдало складений план може звести нанівець всю подальшу роботу.

Результатом цього етапу має бути складений у встановленій формі і погоджений з керівником план курсової роботи.

Збір та опрацювання матеріалів, необхідних для написання курсової роботи. Як правило, така робота проводиться здобувачем вищої освіти у вільний від навчання час і передбачає дослідження кола основних питань, що внесені до пунктів плану курсової роботи. Тому зміст її залежить від характеру тих питань, які мають бути розглянуті в курсовій роботі. Автор роботи повинен проаналізувати діючі нормативні джерела, при необхідності порівняти їх із тими, що вже втратили чинність, а також розглянути історичний аспект

досліджуваного питання. Крім цього здійснюється вивчення та аналіз теоретичного матеріалу з обраної теми.

Якщо розгляд зазначених питань передбачає використання матеріалів юридичної практики, основне завдання здобувача вищої освіти - зібрати та проаналізувати такі матеріали.

Вивчення літератури варто починати з праць, де проблема відображається в цілому, а потім перейти до більш спеціалізованих досліджень. Починати ознайомлення з виданням треба з титульного аркуша, з'ясувавши, де, ким, коли воно було видано. Необхідно переглянути зміст, який розкриває структуру видання, наповнення його розділів, звернутися до передмови, де розкрито призначення видання, завдання, поставлені в ньому автором. Читаючи видання, треба уважно стежити за авторською думкою, вміти відрізнити головні положення від доказів й ілюстративного матеріалу. Часто статті з наукових збірок складні для сприйняття, тому слід їх читати кілька разів, намагаючись виділити головну ідею та аргументи, якими автор її доводить. З'ясовуючи це, треба виписати всі необхідні цитати, цифри, факти умови аргументи, якими оперує автор, доводячи основну ідею статті. Опрацьовуючи матеріали, слід постійно пам'ятати тему, мету та завдання курсової роботи, щоб виписувати тільки те, що має відношення до теми дослідження. Залежно від теми дослідження, поставленої мети та конкретних завдань, а також специфіки та значущості даного джерела вибирають той чи інший вид запису. Найбільш поширеними серед них є:

1) складання логічного плану, тобто послідовний перелік питань, які розглядаються в науковій роботі. Часом до нього додають пояснення і приклади;

2) анотація наукової роботи – короткий опис змісту книги чи статті, який часто поєднує в собі й оцінку твору;

3) виписування цитат для підтвердження тієї чи іншої думки автора. Цитувати потрібно найбільш важливе, суттєве, по можливості, завершеними думками, кожна цитату необхідно брати в лапки і після неї в дужках вказувати використане джерело (номер роботи із списку підібраної використаної літератури і сторінку, відокремивши їх комою, наприклад: [5, с. 32]) або оформлювати іншим дозволеним способом;

4) складання тез, тобто сформулювати основні положення, твердження, які послідовно, коротко, часто в категоричній формі передають основний зміст роботи без пояснень та доказів. Кожна теза самостійна, плавного переходу між ними може і не бути;

5) поширеною формою запису є конспект. Це стислий, логічно зв'язаний виклад всього змісту книги чи статті. Конспектування об'єднує в собі різні види запису: тези, що становлять його основу, поряд з передачею роздумів автора, доказів використовують цитати. На окремі частини роботи може бути складений логічний план. Конспекти бувають різні: тематичні, систематичні, прості або складні, короткі або розширені, можуть бути доповнені різними таблицями, схемами, малюнками, прикладами, поясненнями тощо.

Залежно від поставлених завдань роботи та значущості джерела використовують той чи інший вид запису або ж їх комплекс.

Використання різних видів запису дасть можливість глибоко й об'єктивно проаналізувати сутність досліджуваної проблеми, оцінити теоретичне і практичне значення даної роботи, зробити відповідні висновки щодо глибини, широти розробки досліджуваної проблеми. І все це відобразити в роботі.

Проаналізований та систематизований матеріал викладається відповідно до змісту у вигляді окремих розділів і підрозділів. Чим ширшим і різноманітнішим буде коло джерел, якими здобувач вищої освіти користувався, тим вищою є теоретична та практична цінність його дослідження. Автор роботи повинен проаналізувати діючі нормативні джерела, при необхідності порівняти їх з тими, що вже втратили чинність, а також розглянути історичний аспект досліджуваного питання. Крім цього, здійснюється вивчення та аналіз теоретичного матеріалу з обраної теми.

Якщо розгляд зазначених питань передбачає використання матеріалів юридичної практики, основне завдання здобувача вищої освіти – зібрати та проаналізувати такі матеріали.

Результатом проведеної на цьому етапі роботи має бути зібраний і опрацьований здобувачем вищої освіти практичний та інший матеріал для безпосереднього написання курсової роботи.

Написання курсової роботи. Готуючись до викладення тексту курсової роботи, доцільно ще раз уважно прочитати її назву, що містить проблему, яка повинна бути розкрита. Проаналізований та систематизований матеріал викладається відповідно до змісту у вигляді окремих розділів і підрозділів. Кожний розділ (глава) висвітлює самостійне питання, а підрозділ (параграф) – окрему частину цього питання. Починаючи працювати над розділом, доцільно відмітити його головну ідею, а також перерахувати питання, котрі планується висвітлити у кожному з підрозділів. Тези необхідно підтверджувати фактами, думками різних авторів, результатами анкетування та експерименту, аналізом конкретного практичного досвіду.

Відповідно до розробленого і погодженого з науковим керівником плану здобувач вищої освіти висвітлює кожне з передбачених у ньому питань. При цьому він, як правило:

- 1) наводить і розглядає різні погляди щодо спірних проблем окремими науковцями та практичними працівниками;
- 2) визначає свою позицію щодо спірних проблем, підтримуючи одну чи декілька висловлених точок зору або формулюючи свою власну точку зору з відповідних аргументів;
- 3) аналізує відповідні положення нормативних актів чи інших першоджерел;
- 4) використовує матеріали юридичної практики, інші матеріали ілюстративного характеру (статистичні дані, узагальнення, витяги з архівних документів тощо);

5) підтримує чи вносить пропозиції щодо вдосконалення законодавства та поліпшення практики його застосування; формулює інші пропозиції спеціально-юридичного, техніко-юридичного чи теоретичного характеру.

Результатом цієї стадії є написання першого варіанта курсової роботи, який подається здобувачем вищої освіти для ознайомлення (перевірки) своєму керівникові.

Врахування зауважень керівника та остаточне оформлення курсової роботи. Здобувач вищої освіти повинен врахувати сформульовані науковим керівником курсової роботи конкретні зауваження. Залежно від, характеру та змісту зауважень він виправляє юридичні, стилістичні та орфографічні помилки, доповнює курсову роботу новими положеннями, у разі необхідності використовує додаткові матеріали правозастосовчої практики, уточнює чи змінює свою позицію щодо спірних проблем тощо. Після цього за погодженням з керівником здобувач вищої освіти може передати йому для ознайомлення другий (повторний) варіант своєї курсової роботи або лише тих її частин (фрагментів), до яких були зроблені найбільш істотні зауваження.

Результатом цієї роботи має бути остаточний варіант курсової роботи, погоджений з керівником і оформлений відповідно до встановлених вимог. Він подається на кафедру і реєструється в журналі.

2 ТЕМИ ТА ОРІЄНТОВНІ ПЛАНИ КУРСОВИХ РОБІТ

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

ТЕМА 1. СУЧАСНА КРИМІНАЛЬНА ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття кримінальної (кримінально-правової) політики.
2. Принципи кримінальної політики.
3. Напрями кримінальної політики України.
4. Криміналізація, пеналізація, декриміналізація та депеналізація як засоби кримінальної політики.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 2. ЧИННІСТЬ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ПРОСТОРІ ЩОДО ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ В МЕЖАХ УКРАЇНИ

ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Територія вчинення злочину та її значення для вирішення питання про чинність закону про кримінальну відповідальність у просторі.
2. Зміст територіального принципу.
3. Дипломатичний імунітет та його значення для вирішення питання про чинність закону про кримінальну відповідальність у просторі.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 3. ЧИННІСТЬ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ПРОСТОРІ ЩОДО ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Зміст принципу громадянства.
2. Зміст космополітичного (універсального) принципу.
3. Зміст реального принципу.
4. Екстрадиція у кримінальному праві.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 4. ЧИННІСТЬ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В ЧАСІ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття часу вчинення злочину.
2. Набрання та втрата чинності законом про кримінальну відповідальність.
3. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність у часі.
4. Проблеми чинності „проміжного” закону.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 5. ПОНЯТТЯ ЗЛОЧИНУ ОРИЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Природа злочину як негативного соціального явища.
2. Формальне, матеріальне та формально-матеріальне визначення поняття злочину, їх зміст. Визначення поняття злочину у чинному КК України.
3. Суспільна небезпечність, кримінальна протиправність, винність і караність як ознаки злочину.
4. Малозначна дія (бездіяльність), що формально містить ознаки злочину: їх зміст та співвідношення зі злочином.
5. Співвідношення злочину з іншими правопорушеннями та правомірною поведінкою.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 6. СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕЧНІСТЬ ЗЛОЧИНУ ОРИЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Суспільна небезпечність як внутрішня характеристика злочину.
2. Суспільна небезпечність як одна підстав криміналізації діянь.
3. Характер та ступінь суспільної небезпечності.
4. Значення ч.2 ст.11 КК України для оцінки суспільної небезпечності діяння.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 7. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРИЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття кримінальної відповідальності та її види.
2. Форми реалізації кримінальної відповідальності.
3. Кримінально-правові відносини та кримінальна відповідальність.

4. Підстави кримінальної відповідальності: юридичний, філософський, процесуальний аспект.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 8. СКЛАД ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та кримінально-правове значення складу злочину.
2. Елементи та ознаки складу злочину, їх зміст, органічна єдність та значення.
3. Класифікація складів злочину.
4. Склад злочину та кваліфікація злочинів.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 9. КВАЛІФІКАЦІЯ ЗЛОЧИНІВ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття кваліфікації злочинів.
2. Склад злочину та кваліфікація злочинів.
3. Стадії та етапи кваліфікації злочинів.
4. Особливості кваліфікації при конкуренції кримінально-правових норм, множинності злочинів, злочинів, вчинених у співучасті та незакінчених злочинів.
5. Значення правильної кваліфікації злочинів.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 10. ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття об'єкта злочину, його значення.
2. Проблема визначення об'єкта злочину в науці кримінального права
3. Класифікація об'єктів злочину. Кримінально-правове значення загального, родового та безпосереднього об'єкта злочину.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 11. ПРИЧИННИЙ ЗВ'ЯЗОК У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Філософське обґрунтування поняття причинності явищ у навколишньому середовищі.
2. Місце причинного зв'язку у системі ознак об'єктивної сторони складу злочину.
3. Види причинного зв'язку: необхідний та випадковий, безпосередній та опосередкований, їх характеристика та значення.
4. Причинний зв'язок, труднощі його фактичного встановлення як відображення труднощів доказування у кримінальному судочинстві.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 12. СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНІ НАСЛІДКИ ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та ознаки суспільно небезпечних наслідків.

2. Види (класифікація) суспільно небезпечних наслідків.
3. Кримінально-правове значення суспільно небезпечних наслідків.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 13: СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНА БЕЗДІЯЛЬНІСТЬ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Суспільно небезпечне діяння у системі ознак об'єктивної сторони складу злочину. Форми суспільно небезпечного діяння.

2. Суспільно небезпечна бездіяльність: поняття, загальні та специфічні ознаки.

3. Особливості впливу злочинної бездіяльності на об'єкт кримінально-правової охорони.

4. Підстави та умови кримінальної відповідальності за злочинну бездіяльність.

5. Значення злочинної бездіяльності для застосування окремих інститутів Загальної частини кримінального закону.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 14: СПЕЦІАЛЬНИЙ СУБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття суб'єкта злочину та спеціального суб'єкта злочину, його ознаки.

2. Види (класифікація) спеціальних суб'єктів злочину, їх загальна характеристика.

3. Спеціальний суб'єкт злочину в системі елементів складу злочину.

4. Кримінально-правове значення спеціального суб'єкта злочину.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 15. ОСУДНІСТЬ ТА НЕОСУДНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ

ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття осудності та неосудності та їх кримінально-правове значення.

2. Характеристика медичного критерію неосудності.

3. Характеристика юридичного критерію неосудності.

4. Проблема обмеженої (зменшеної) осудності, її співвідношення з осудністю.

5. Кримінальна відповідальність осіб, які вчинили злочин у стані осудності, але до встановлення вироку захворіли на психічну хворобу.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 16. ВИНА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття вини в кримінальному праві та її місце в системі ознак складу злочину.
2. Сутність, зміст, характер і ступінь вини.
3. Поняття суб'єктивного ставлення в вину.
4. Кримінально-правове значення вини.
5. Форми та види вини.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 17. УМИСЕЛ ЯК ФОРМА ВИНИ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття умислу в кримінальному праві, його види та значення.
2. Характеристика інтелектуального моменту прямого умислу.
3. Характеристика вольового моменту прямого й непрямого умислу.
4. Відмежування прямого умислу від непрямого, непрямого умислу – від злочинної самовпевненості.
5. Спеціальні (інші) види умислу.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 18. НЕОБЕРЕЖНІСТЬ ЯК ФОРМА ВИНИ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття вини в кримінальному праві, її форми та значення.
2. Поняття злочинної самовпевненості, характеристика її інтелектуального та вольового моментів.
3. Поняття злочинної недбалості, характеристика її інтелектуального та вольового моментів.
4. Відмінність злочинної недбалості від злочинної самовпевненості та від казусу.
5. Відмінність злочинної самовпевненості від злочинної недбалості та від непрямого умислу.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 19. КРАЙНЯ НЕОБХІДНІСТЬ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття, підстави та соціально-правове значення крайньої необхідної.
2. Ознаки правомірного заподіяння шкоди в стані крайньої необхідності.
3. Ексцес крайньої необхідності.
4. Відмежування крайньої необхідності від інших обставин, що виключають злочинність діяння.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 20. НЕОБХІДНА ОБОРОНА ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Підстави виникнення стану необхідної оборони.
2. Ознаки правомірного заподіяння шкоди в стані необхідної оборони.
3. Ексцес необхідної оборони.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 21. ГОТУВАННЯ ДО ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та види стадій вчинення злочину.
2. Поняття готування до злочину. Види готування.
3. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки готування до злочину.
4. Кримінальна відповідальність за готування до злочину.
5. Відмежування готування до злочину від замаху на злочин, закінченого злочину з усіченим складом та від виявлення умислу.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 22. ЗАМАХ НА ЗЛОЧИН ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та види стадій вчинення злочину.
2. Поняття замаху на злочин. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки замаху.
3. Види замаху на злочин.
4. Кримінальна відповідальність за замах на злочин.
5. Відмежування замаху від готування до злочину та від закінченого злочину.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 23. ДОБРОВІЛЬНА ВІДМОВА ПРИ НЕЗАКІНЧЕНОМУ ЗЛОЧИНІ

ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття добровільної відмови, її значення.
2. Ознаки добровільної відмови при незакінченому злочині
3. Межі добровільної відмови
4. Проблема визначення кримінально-правових наслідків добровільної відмови.
5. Відмінність добровільної відмови від дійового каяття.
6. Особливості добровільної відмови при співучасті у злочині.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 24. ПОНЯТТЯ І ВИДИ ОДИНИЧНИХ ЗЛОЧИНІВ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Одиничний злочин як структурний елемент множинності злочинів.

2. Прості одиничні злочини.
3. Ускладненні одиничні злочини.
 - 3.1. Триваючі одиничні злочини.
 - 3.2. Продовжувані одиничні злочини.
 - 3.3. Складні (складені) одиничні злочини.
4. Відмежування одиничних злочинів від множинності злочинів.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 25. СУКУПНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та ознаки сукупності злочинів.
2. Види сукупності злочинів.
3. Особливості кваліфікації злочинів при ідеальній та реальній сукупності.
4. Відмінність сукупності злочинів від одиничного злочину та від конкуренції норм Особливої частини кримінального права.
5. Кримінально-правове значення сукупності злочинів.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 26. ПОВТОРНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та види повторності злочинів.
2. Види фактичної повторності.
3. Повторність злочинів, яка пов'язана із засудженням (рецидив).
4. Значення повторності злочинів для кваліфікації злочинів та призначення покарання.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 27. ОРГАНІЗАТОР ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Види співучасників у злочині за кримінальним правом.
2. Поняття організатора злочину.
3. Об'єктивні ознаки організаторських дій.
4. Суб'єктивні ознаки організаторських дій
5. Підстави кримінальної відповідальності та кваліфікація дій організатора злочину.
6. Добровільна відмова організатора.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 28. ПОСОБНИК ЗЛОЧИНУ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Види співучасників у злочині за кримінальним правом.
2. Поняття пособника злочину та ознаки пособництва.
3. Види пособництва.
4. Відмежування пособника від інших співучасників.
5. Підстави кримінальної відповідальності та кваліфікація дій пособника злочину.

Висновки

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 29. ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРУПОЮ ОСІБ ТА ЗЛОЧИННОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ЯК ФОРМИ СПІВУЧАСТІ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Форми співучасті за кримінальним правом України.
2. Поняття вчинення злочину організованою групою осіб та злочинною організацією, його об'єктивні та суб'єктивні ознаки.
3. Підстави та межі кримінальної відповідальності учасників організованої злочинної групи та злочинної організації.
4. Кримінально-правове значення вчинення злочину організованою групою осіб та злочинною організацією.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 30. УМОВНО-ДОСТРОКОВЕ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та значення умовно-дострокового звільнення від відбування покарання
2. Підстави умовно-дострокового звільнення від відбування покарання.
3. Умови умовно-дострокового звільнення від відбування покарання.
4. Правові наслідки умовно-дострокового звільнення від відбування покарання.
5. Особливості умовно-дострокового звільнення від відбування покарання за злочини, вчинені у неповнолітньому віці

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 31. ЦІЛІ ПОКАРАННЯ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Проблема соціально-правової природи покарання.
2. Поняття цілей покарання та їх значення. Цілі покарання в історії кримінального законодавства та в науці кримінального права.
3. Проблема кари як мети покарання.
4. Виправлення засуджених як мета покарання.
5. Спеціальне та загальне запобігання, їх співвідношення з іншими цілями покарання.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 32. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОЗИТИВНОЮ ПОСТКРИМІНАЛЬНОЮ ПОВЕДІНКОЮ ОСОБИ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття звільнення від кримінальної відповідальності і його правові наслідки. Поняття посткримінальної поведінки.
2. Види звільнення від кримінальної відповідальності та їх класифікація.
3. Підстави звільнення від кримінальної відповідальності:
 - 3.1. у зв'язку із дійовим каяттям
 - 3.2. у зв'язку з примиренням винного з потерпілим.
 - 3.3. за спеціальними підставами, передбаченими в Особливій частині КК.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 33. СУДИМОСТЬ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття судимості, її значення та місце в механізмі кримінальної відповідальності.
2. Кримінально-правові та загальноправові наслідки судимості.
3. Погашення судимості.
4. Зняття судимості.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 34. ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА СУКУПНІСТЮ ЗЛОЧИНІВ ОРІЄНТОВНИЙ ПЛАН

ВСТУП

1. Поняття та ознаки сукупності злочинів.

2. Законодавчі системи призначення покарання за сукупністю злочинів.
3. Правила призначення покарання за сукупністю злочинів.
4. Призначення покарання за окремі злочини, що входять до сукупності.
5. Порядок призначення остаточного покарання.
6. Особливості призначення покарання за сукупністю різнорідних (різновидних) основних та додаткових покарань.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

ТЕМА 35. ОЦІНОЧНІ ПОНЯТТЯ У КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НОРМАХ

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ТА ФУНКЦІЇ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ

1.1 Поняття оціночних понять

1.2 Функції оціночних понять

РОЗДІЛ 2. ЗНАЧЕННЯ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ У КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НОРМАХ

2.1 Межі тлумачення і стандарти оціночних понять

2.2 Встановлення змісту оціночних понять при кваліфікації злочинів.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 36. КВАЛІФІКАЦІЯ ОДИНИЧНИХ ЗЛОЧИНІВ

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ОДИНИЧНИХ ЗЛОЧИНІВ

1.1 Одиничний злочин як структурний елемент множинності злочинів.

1.2 Прості одиничні злочини

1.3 Ускладненні одиничні злочини

РОЗДІЛ 2. ТРИВАЮЧІ ТА ПРОДОВЖУВАНІ ЗЛОЧИНИ

2.1 Триваючі одиничні злочини

2.2 Продовжувані одиничні злочини

2.3 Складні (складені) одиничні злочини

РОЗДІЛ 3. ВІДМЕЖУВАННЯ ОДИНИЧНИХ ЗЛОЧИНІВ ВІД МНОЖИНОСТІ ЗЛОЧИНІВ ТА ЇХ КВАЛІФІКАЦІЯ

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 37. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРУПОЮ ОСІБ ТА ЗЛОЧИННОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ЯК ФОРМИ СПІВУЧАСТІ

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ СПІВУЧАСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

1.1 Форми співучасті за кримінальним правом України.

1.2 Поняття вчинення злочину організованою групою осіб та злочинною організацією, його об'єктивні та суб'єктивні ознаки.

РОЗДІЛ 2. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УЧАСНИКІВ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОЇ ГРУПИ ТА ЗЛОЧИННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

2.1 Підстави та межі кримінальної відповідальності учасників організованої злочинної групи та злочинної організації

2.2 Кримінально-правове значення вчинення злочину організованою групою осіб та злочинною організацією

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 38. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ДІЇ, СПРЯМОВАНІ НА НАСИЛЬНИЦЬКУ ЗМІНУ ЧИ ПОВАЛЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ АБО НА ЗАХОПЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ”.

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ДІЇ, СПРЯМОВАНІ НА НАСИЛЬНИЦЬКУ ЗМІНУ ЧИ ПОВАЛЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ АБО НА ЗАХОПЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ДІЇ, СПРЯМОВАНІ НА НАСИЛЬНИЦЬКУ ЗМІНУ ЧИ ПОВАЛЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ АБО НА ЗАХОПЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 39. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ВБИВСТВО ПРИ ПЕРЕВИЩЕННІ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ АБО У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ ЗАХОДІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ЗАТРИМАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ВБИВСТВО ПРИ ПЕРЕВИЩЕННІ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ АБО У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ ЗАХОДІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ЗАТРИМАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2. Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ВБИВСТВО ПРИ ПЕРЕВИЩЕННІ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ АБО У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ ЗАХОДІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ЗАТРИМАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 40. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ТЯЖКЕ ТІЛЕСНЕ УШКОДЖЕННЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ТЯЖКЕ ТІЛЕСНЕ УШКОДЖЕННЯ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ТЯЖКЕ ТІЛЕСНЕ УШКОДЖЕННЯ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 41. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ЗАПОДІЯННЯ ТЯЖКИХ ТІЛЕСНИХ УШКОДЖЕНЬ У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ АБО У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ ЗАХОДІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ЗАТРИМАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ЗАПОДІЯННЯ ТЯЖКИХ ТІЛЕСНИХ УШКОДЖЕНЬ У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ АБО У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ ЗАХОДІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ЗАТРИМАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ЗАПОДІЯННЯ ТЯЖКИХ ТІЛЕСНИХ УШКОДЖЕНЬ У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ АБО У РАЗІ ПЕРЕВИЩЕННЯ ЗАХОДІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ЗАТРИМАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 42. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КАТУВАННЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КАТУВАННЯ”

1.1. Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2. Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КАТУВАННЯ”

2.1. Суб'єкт складу злочину

2.2. Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 43. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАРАЖЕННЯ ВІРУСОМ ІМУНОДЕФЦИТУ ЛЮДИНИ ЧИ ІНШОЇ НЕВИЛІКОВНОЇ ІНФЕКЦІЙНОЇ ХВОРОБИ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАРАЖЕННЯ ВІРУСОМ ІМУНОДЕФІЦИТУ ЛЮДИНИ ЧИ ІНШОЇ НЕВИЛІКОВНОЇ ІНФЕКЦІЙНОЇ ХВОРОБИ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАРАЖЕННЯ ВІРУСОМ ІМУНОДЕФІЦИТУ ЛЮДИНИ ЧИ ІНШОЇ НЕВИЛІКОВНОЇ ІНФЕКЦІЙНОЇ ХВОРОБИ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 44. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАРАЖЕННЯ ВЕНЕРИЧНОЮ ХВОРОБОЮ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАРАЖЕННЯ ВЕНЕРИЧНОЮ ХВОРОБОЮ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий).

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину.

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАРАЖЕННЯ ВЕНЕРИЧНОЮ ХВОРОБОЮ”.

2.1 Суб'єкт складу злочину.

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 45. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАЛИШЕННЯ В НЕБЕЗПЕЦІ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАЛИШЕННЯ В НЕБЕЗПЕЦІ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАЛИШЕННЯ В НЕБЕЗПЕЦІ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 46. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ОСОБІ, ЯКА ПЕРЕБУВАЄ В
НЕБЕЗПЕЧНОМУ ДЛЯ ЖИТТЯ СТАНІ”**

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ОСОБІ, ЯКА ПЕРЕБУВАЄ В
НЕБЕЗПЕЧНОМУ ДЛЯ ЖИТТЯ СТАНІ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ОСОБІ, ЯКА ПЕРЕБУВАЄ В
НЕБЕЗПЕЧНОМУ ДЛЯ ЖИТТЯ СТАНІ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 47. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРОМУ МЕДИЧНИМ ПРАЦІВНИКОМ”**

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРОМУ МЕДИЧНИМ
ПРАЦІВНИКОМ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРОМУ МЕДИЧНИМ
ПРАЦІВНИКОМ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 48. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДІВ НАД ЛЮДИНОЮ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДІВ НАД ЛЮДИНОЮ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДІВ НАД ЛЮДИНОЮ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 49. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НАСИЛЬНИЦЬКЕ ДОНОРСТВО”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НАСИЛЬНИЦЬКЕ ДОНОРСТВО”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НАСИЛЬНИЦЬКЕ ДОНОРСТВО”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 50. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ РОЗГОЛОШЕННЯ ЛІКАРСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ РОЗГОЛОШЕННЯ ЛІКАРСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ РОЗГОЛОШЕННЯ ЛІКАРСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 51. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВ ПАЦІЄНТА”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВ ПАЦІЄНТА”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВ ПАЦІЄНТА”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 52. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПІДМІНА ДИТИНИ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПІДМІНА ДИТИНИ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПІДМІНА ДИТИНИ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 53. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІТЕЙ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІТЕЙ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий).

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину.

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІТЕЙ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 54. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ПОМІЩЕННЯ В ПСИХІАТРИЧНИЙ ЗАКЛАД”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ПОМІЩЕННЯ В ПСИХІАТРИЧНИЙ ЗАКЛАД”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ПОМІЩЕННЯ В ПСИХІАТРИЧНИЙ ЗАКЛАД”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Тема 55. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРИМУШУВАННЯ ДО ВСТУПУ В СТАТЕВИЙ ЗВ'ЯЗОК”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРИМУШУВАННЯ ДО ВСТУПУ В СТАТЕВИЙ ЗВ'ЯЗОК”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРИМУШУВАННЯ ДО ВСТУПУ В СТАТЕВИЙ ЗВ'ЯЗОК”

2.1. Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 56. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗДІЙСНЕННЮ ВИБОРЧОГО ПРАВА”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗДІЙСНЕННЮ ВИБОРЧОГО ПРАВА”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗДІЙСНЕННЮ ВИБОРЧОГО ПРАВА”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 57. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РЕФЕРЕНДУМ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РЕФЕРЕНДУМ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РЕФЕРЕНДУМ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Тема 58. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ТАЄМНИЦІ ЛИСТУВАННЯ, ТЕЛЕФОННИХ РОЗМОВ, ТЕЛЕГРАФНОЇ ЧИ ІНШОЇ КОРЕСПОНДЕНЦІЇ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ ЗАСОБАМИ ЗВ’ЯЗКУ АБО ЧЕРЕЗ КОМП’ЮТЕР”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ТАЄМНИЦІ ЛИСТУВАННЯ, ТЕЛЕФОННИХ РОЗМОВ, ТЕЛЕГРАФНОЇ ЧИ ІНШОЇ КОРЕСПОНДЕНЦІЇ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ ЗАСОБАМИ ЗВ’ЯЗКУ АБО ЧЕРЕЗ КОМП’ЮТЕР”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ТАЄМНИЦІ ЛИСТУВАННЯ, ТЕЛЕФОННИХ РОЗМОВ, ТЕЛЕГРАФНОЇ ЧИ ІНШОЇ КОРЕСПОНДЕНЦІЇ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ ЗАСОБАМИ ЗВ'ЯЗКУ АБО ЧЕРЕЗ КОМП'ЮТЕР”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 59. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОШТІВ НА УТРИМАННЯ НЕПРАЦЕЗДАТНИХ БАТЬКІВ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОШТІВ НА УТРИМАННЯ НЕПРАЦЕЗДАТНИХ БАТЬКІВ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОШТІВ НА УТРИМАННЯ НЕПРАЦЕЗДАТНИХ БАТЬКІВ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 60. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗЛІСНЕ НЕВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ АБО ЗА ОСОБОЮ, ЩОДО ЯКОЇ ВСТАНОВЛЕНА ОПІКА ЧИ ПІКЛУВАННЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗЛІСНЕ НЕВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ АБО ЗА ОСОБОЮ, ЩОДО ЯКОЇ ВСТАНОВЛЕНА ОПІКА ЧИ ПІКЛУВАННЯ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗЛІСНЕ НЕВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ АБО ЗА ОСОБОЮ, ЩОДО ЯКОЇ ВСТАНОВЛЕНА ОПІКА ЧИ ПІКЛУВАННЯ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 61. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННІ ДІЇ ЩОДО УСИНОВЛЕННЯ (УДОЧЕРІННЯ)”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННІ ДІЇ ЩОДО УСИНОВЛЕННЯ (УДОЧЕРІННЯ)”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННІ ДІЇ ЩОДО УСИНОВЛЕННЯ (УДОЧЕРІННЯ)”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 62. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗАКОННІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗАКОННІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗАКОННІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 63. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ”
Орієнтовний план**

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 64. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“НЕВИПЛАТА ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, СТИПЕНДІЇ, ПЕНСІЇ ЧИ ІНШИХ
УСТАНОВЛЕНИХ ЗАКОНОМ ВИПЛАТ”
Орієнтовний план**

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕВИПЛАТА ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, СТИПЕНДІЇ, ПЕНСІЇ ЧИ ІНШИХ УСТАНОВЛЕНИХ ЗАКОНОМ ВИПЛАТ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕВИПЛАТА ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, СТИПЕНДІЇ, ПЕНСІЇ ЧИ ІНШИХ УСТАНОВЛЕНИХ ЗАКОНОМ ВИПЛАТ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 65. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“ПОРУШЕННЯ ПРАВ НА ВИНАХІД, КОРИСНУ МОДЕЛЬ,
ПРОМИСЛОВИЙ ЗРАЗОК, ТОПОГРАФІЮ ІНТЕГРАЛЬНОЇ**

МІКРОСХЕМИ, СОРТ РОСЛИН, РАЦІОНАЛІЗАТОРСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВ НА ВІНАХІД, КОРИСНУ МОДЕЛЬ, ПРОМИСЛОВИЙ ЗРАЗОК, ТОПОГРАФІЮ ІНТЕГРАЛЬНОЇ МІКРОСХЕМИ, СОРТ РОСЛИН, РАЦІОНАЛІЗАТОРСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий).

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину.

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВ НА ВІНАХІД, КОРИСНУ МОДЕЛЬ, ПРОМИСЛОВИЙ ЗРАЗОК, ТОПОГРАФІЮ ІНТЕГРАЛЬНОЇ МІКРОСХЕМИ, СОРТ РОСЛИН, РАЦІОНАЛІЗАТОРСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 66. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОШКОДЖЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СПОРУД ЧИ КУЛЬТОВИХ БУДИНКІВ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОШКОДЖЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СПОРУД ЧИ КУЛЬТОВИХ БУДИНКІВ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОШКОДЖЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СПОРУД ЧИ КУЛЬТОВИХ БУДИНКІВ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 67. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ УТРИМУВАННЯ, ОСКВЕРНЕННЯ АБО ЗНИЩЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СВЯТИНЬ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ УТРИМУВАННЯ, ОСКВЕРНЕННЯ АБО ЗНИЩЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СВЯТИНЬ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ УТРИМУВАННЯ, ОСКВЕРНЕННЯ АБО ЗНИЩЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СВЯТИНЬ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 68. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ ПІД ПРИВОДОМ ПРОПОВІДУВАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ВІРОВЧЕНЬ ЧИ ВИКОНАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ОБРЯДІВ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ ПІД ПРИВОДОМ ПРОПОВІДУВАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ВІРОВЧЕНЬ ЧИ ВИКОНАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ОБРЯДІВ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ ПІД ПРИВОДОМ ПРОПОВІДУВАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ВІРОВЧЕНЬ ЧИ ВИКОНАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ОБРЯДІВ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 69. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ РЕЛІГІЙНОГО ОБРЯДУ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ РЕЛІГІЙНОГО ОБРЯДУ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПЕРЕШКОДЖАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ РЕЛІГІЙНОГО ОБРЯДУ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 70. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“ПОРУШЕННЯ НЕДОТОРКАНОСТІ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ”**

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ НЕДОТОРКАНОСТІ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ НЕДОТОРКАНОСТІ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ”.

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 71. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“ПОРУШЕННЯ ПРАВА НА ОТРИМАННЯ ОСВІТИ”**

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВА НА ОТРИМАННЯ ОСВІТИ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОРУШЕННЯ ПРАВА НА ОТРИМАННЯ ОСВІТИ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 72. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ МАЙНА”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ МАЙНА”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УМИСНЕ ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ МАЙНА”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 73. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КРАДІЖКА”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КРАДІЖКА”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КРАДІЖКА”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 74. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРИДБАННЯ, ОТРИМАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ ЧИ ЗБУТ МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРИДБАННЯ, ОТРИМАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ ЧИ ЗБУТ МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРИДБАННЯ, ОТРИМАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ ЧИ ЗБУТ МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 75. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННІ ДІЇ З ДОКУМЕНТАМИ НА ПЕРЕКАЗ, ПЛАТІЖНИМИ КАРТКАМИ ТА ІНШИМИ ЗАСОБАМИ ДОСТУПУ ДО БАНКІВСЬКИХ РАХУНКІВ, ОБЛАДНАННЯМ ДЛЯ ЇХ ВИГОТОВЛЕННЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННІ ДІЇ З ДОКУМЕНТАМИ НА ПЕРЕКАЗ, ПЛАТІЖНИМИ КАРТКАМИ ТА ІНШИМИ ЗАСОБАМИ ДОСТУПУ ДО БАНКІВСЬКИХ РАХУНКІВ, ОБЛАДНАННЯМ ДЛЯ ЇХ ВИГОТОВЛЕННЯ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий).

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину.

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННІ ДІЇ З ДОКУМЕНТАМИ НА ПЕРЕКАЗ, ПЛАТІЖНИМИ КАРТКАМИ ТА ІНШИМИ ЗАСОБАМИ ДОСТУПУ ДО БАНКІВСЬКИХ РАХУНКІВ, ОБЛАДНАННЯМ ДЛЯ ЇХ ВИГОТОВЛЕННЯ”

2.1 Суб'єкт складу злочину.

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 76. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КОНТРАБАНДА”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КОНТРАБАНДА”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “КОНТРАБАНДА”

2.1 Суб'єкт складу злочину
 2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину
ВИСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 77. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
 “ЛЕГАЛІЗАЦІЯ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ
 ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ”**

Орієнтовний план

ВСТУП

**РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
 ЗЛОЧИНУ “ЛЕГАЛІЗАЦІЯ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ
 ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ”**

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

**РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
 ЗЛОЧИНУ “ЛЕГАЛІЗАЦІЯ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ
 ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ”**

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 78. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
 “УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ
 ПЛАТЕЖІВ)”**

Орієнтовний план

ВСТУП

**РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
 ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ
 (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ)”**

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

**РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
 ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ
 (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ)”**

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 79. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПРОТИДІЯ ЗАКОННІЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ПРОТИДІЯ ЗАКОННІЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ПРОТИДІЯ ЗАКОННІЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 80. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАКЛИКИ ДО ВЧИНЕННЯ ДІЙ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ ГРОМАДСЬКОМУ ПОРЯДКУ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ЗАКЛИКИ ДО ВЧИНЕННЯ ДІЙ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ
ГРОМАДСЬКОМУ ПОРЯДКУ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ЗАКЛИКИ ДО ВЧИНЕННЯ ДІЙ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ
ГРОМАДСЬКОМУ ПОРЯДКУ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 81. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ВИРОБНИЦТВО, ВИГОТОВЛЕННЯ, ПРИДБАННЯ, ПЕРЕВЕЗЕННЯ, ПЕРЕСИЛАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ З МЕТОЮ ЗБУТУ АБО ЗБУТ ОТРУЙНИХ І СИЛЬНОДІЮЧИХ РЕЧОВИН”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ВИРОБНИЦТВО, ВИГОТОВЛЕННЯ, ПРИДБАННЯ, ПЕРЕВЕЗЕННЯ, ПЕРЕСИЛАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ З МЕТОЮ ЗБУТУ АБО ЗБУТ ОТРУЙНИХ І СИЛЬНОДІЮЧИХ РЕЧОВИН”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕЗАКОННЕ ВИРОБНИЦТВО, ВИГОТОВЛЕННЯ, ПРИДБАННЯ, ПЕРЕВЕЗЕННЯ, ПЕРЕСИЛАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ З МЕТОЮ ЗБУТУ АБО ЗБУТ ОТРУЙНИХ І СИЛЬНОДІЮЧИХ РЕЧОВИН”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 82. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ, ЧЛЕНА ГРОМАДСЬКОГО ФОРМУВАННЯ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ АБО ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ, ЧЛЕНА ГРОМАДСЬКОГО ФОРМУВАННЯ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ АБО ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ, ЧЛЕНА ГРОМАДСЬКОГО ФОРМУВАННЯ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ АБО ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 83. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “САМОВІЛЬНЕ ПРИСВОЄННЯ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ АБО ЗВАННЯ СЛУЖБОВОЇ ОСОБИ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “САМОВІЛЬНЕ ПРИСВОЄННЯ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ
АБО ЗВАННЯ СЛУЖБОВОЇ ОСОБИ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “САМОВІЛЬНЕ ПРИСВОЄННЯ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ
АБО ЗВАННЯ СЛУЖБОВОЇ ОСОБИ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 84. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “НЕВИКОНАННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “НЕВИКОНАННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “НЕВИКОНАННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ”

2.1 Суб’єкт складу злочину

2.2 Суб’єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 85. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАВІДОМО НЕПРАВДИВЕ ПОКАЗАННЯ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ’ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ЗАВІДОМО НЕПРАВДИВЕ ПОКАЗАННЯ”

1.1 Об’єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об’єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ЗАВІДОМО НЕПРАВДИВЕ ПОКАЗАННЯ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 86. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ТА У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ТА У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “УХИЛЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ТА У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ТЕМА 87. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ВТЕЧА З МІСЦЯ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ АБО З-ПІД ВАРТИ”

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ВТЕЧА З МІСЦЯ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ АБО З-ПІД ВАРТИ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ “ВТЕЧА З МІСЦЯ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ АБО З-ПІД ВАРТИ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 88. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ЗАХИСНИКА ЧИ ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ
У ЗВ'ЯЗКУ З ДІЯЛЬНІСТЮ, ПОВ'ЯЗАНОЮ З НАДАННЯМ ПРАВОВОЇ
ДОПОМОГИ”**

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ЗАХИСНИКА ЧИ ПРЕДСТАВНИКА
ОСОБИ У ЗВ'ЯЗКУ З ДІЯЛЬНІСТЮ, ПОВ'ЯЗАНОЮ З НАДАННЯМ
ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ЗАХИСНИКА ЧИ ПРЕДСТАВНИКА
ОСОБИ У ЗВ'ЯЗКУ З ДІЯЛЬНІСТЮ, ПОВ'ЯЗАНОЮ З НАДАННЯМ
ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

**ТЕМА 89. ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ
“ДЕЗЕРТИРСТВО”**

Орієнтовний план

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ДЕЗЕРТИРСТВО”

1.1 Об'єкт складу злочину (предмет, потерпілий)

1.2 Об'єктивна сторона складу злочину

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТИВНИХ ОЗНАК СКЛАДУ
ЗЛОЧИНУ “ДЕЗЕРТИРСТВО”

2.1 Суб'єкт складу злочину

2.2 Суб'єктивна сторона складу злочину

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

3 ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

3.1 Форма виконання курсової роботи

Основні технічні вимоги до курсової роботи:

1) Курсова робота виконується на стандартних листках паперу (А4 - 210 мм x 297 мм) з розміщенням тексту лише на одному боці аркуша.

2) При виконанні курсової роботи мають бути дотримані відповідні технічні вимоги щодо розміщення тексту (вступ, кожний новий розділ, висновки та список використаних джерел розпочинається з нової сторінки, параграфи допускається продовжувати на тій же сторінці), а також мають бути виконані встановлені правила щодо посилань на джерела.

3) Основний текст роботи друкується шляхом використання 14 шрифту (Times New Roman) із застосуванням інтервалу 1,5.

4) Текст курсової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – не менше 30 мм, праве – не менше 10 мм, верхнє – не менше 20 мм, нижнє – не менше 20 мм.

5) У разі помилки, опісок і графічних неточностей, які виявилися в процесі написання, необхідно замінити сторінки. Іноді (як виняток) допускається зафарбування помилки білою фарбою і нанесення на тому ж місці або між рядками виправленого тексту.

6) Заголовки структурних частин письмової роботи “ЗМІСТ”, “ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ”, “ВСТУП”, “РОЗДІЛ”, “ВИСНОВКИ”, “СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ”, “ДОДАТКИ” друкують великими літерами, обираючи команду “по центру”. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу (крапка в кінці заголовка не ставиться).

7) Номер розділу ставлять після слова “РОЗДІЛ” арабськими цифрами, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: “2.3.” (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

8) Текст може доповнюватися ілюстративним матеріалом у вигляді графіків, діаграм, схем тощо. Ілюстрації (фотографії, креслення, схеми, графіки, карти, діаграми) і таблиці необхідно розміщувати безпосередньо за текстом, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Якщо ілюстрації і таблиці розміщені на окремих сторінках, ці сторінки нумерують за загальною нумерацією сторінок. Таблицю чи ілюстрацію на аркуші формату, більшого за А4, враховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях після згадування в тексті або в додатках.

Зміст ілюстрацій має допомагати кращому розкриттю, теми, наочно ілюструвати думки автора, і тому в тексті на кожному з них має бути посилання з коментарем.

Підпис під ілюстрацією зазвичай має такі основні елементи: найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом “Рис.”; порядковий номер ілюстрації, який вказується без знака номера арабськими цифрами; тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст із якомога стислою характеристикою зображеного; експлікацію – пояснення деталей сюжету, позначених на ілюстрації цифрами тощо.

Нумераційний заголовок (Рис. 1., Рис. 2.) розміщують під графіком (схемою) поряд із тематичним заголовком. Тематичний заголовок ілюстрації розміщують після нумераційного. За необхідності далі наводять пояснювальні дані (експлікацію).

9) Сторінки курсової роботи мають бути пронумеровані (у правому верхньому кутку. Розпочинати нумерацію слід із змісту, хоча титульна сторінка вважається першою сторінкою курсової роботи).

10) У кінці роботи, після списку використаних джерел, здобувач вищої освіти повинен поставити дату її фактичного завершення і власноручний підпис.

11) Крім обов'язкових елементів курсова робота може включати додатки - витяги з нормативних актів, копії процесуальних та інших документів, зразки анкет, за якими проводилось узагальнення юридичної практики, дані соціологічних досліджень, таблиці, схеми тощо. Додатки оформляються аналогічно представленим додаткам у відповідних методичних рекомендаціях.

12) Для підтвердження власних аргументів посилання на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити *цитати*. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Загальні вимоги щодо цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз “так званий”;

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у

викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело).

3.2 Керівництво курсовою роботою

Керівництво курсовою роботою здійснюється з метою надання здобувачу вищої освіти необхідної допомоги в процесі її написання, а також здійснення контролю за дотриманням тих вимог, які ставляться до курсової роботи у вузі. Основними формами керівництва курсовою роботою є:

- попередні консультації;
- погодження плану курсової роботи і визначення індивідуального завдання;
- поточні консультації;
- перевірка курсової роботи;
- написання відгуку (рецензії) на курсову роботу;
- консультація щодо захисту курсової роботи.

Попередні консультації. Попередні консультації, зокрема включають:

- загальну консультацію з поясненням основних вимог до курсової роботи (форма виконання, обсяг, терміни написання, особливості змісту окремих розділів тощо);
- поради щодо бібліографії (необхідний обсяг нормативного матеріалу, основні монографічні роботи з теми, останні публікації в періодиці, зарубіжні джерела, методика складання списку літератури тощо);
- рекомендації щодо використання в курсовій роботі матеріалів юридичної практики (перш за все неопублікованої) та інших матеріалів ілюстративного характеру.

У результаті попередніх консультацій здобувач вищої освіти має одержати чіткі і конкретні орієнтири того, що являє собою курсова робота і що він має зробити на початковому етапі її написання.

Погодження плану курсової роботи і визначення індивідуального завдання. Як правило, ця форма керівництва курсовою роботою передбачає:

- рекомендації здобувачу вищої освіти щодо опрацювання тих джерел, які необхідні для складання плану курсової роботи;
- ознайомлення з планом курсової роботи, запропонованим здобувачем вищої освіти;
- оцінка запропонованого плану; якщо потрібно - формулювання зауважень і пропозицій щодо плану та їх обговорення із здобувачем вищої освіти.

У результаті на цьому етапі повинен бути вироблений і узгоджений основний варіант (кілька варіантів) плану курсової роботи, а також, керуючись планом роботи, керівник дає здобувачу вищої освіти індивідуальне завдання.

Поточні консультації. Поточні консультації проводяться під час звернення здобувача вищої освіти до наукового керівника і можуть стосуватися:

а) узагальнення юридичної, перш за все правозастосовчої практики, та опрацювання інших матеріалів (розроблення анкет, їх заповнення, методика узагальнення, робота з архівними матеріалами тощо);

б) використання практичних матеріалів у курсовій роботі (наведення витягів з процесуальних документів, статистичних даних, окремих положень з узагальнень правозастосовчої практики тощо);

в) уточнення позиції здобувача вищої освіти щодо окремих спірних питань, які розглядаються в курсовій роботі;

г) формулювання пропозицій щодо вдосконалення законодавства та юридичної практики, інших рекомендацій практичного характеру.

У результаті поточних консультацій здобувач вищої освіти має одержати від керівника конкретну допомогу у вирішенні тих питань, які виникають у нього в процесі створення першого варіанта курсової роботи.

Перевірка курсової роботи. Перевірка курсової роботи починається з перевірки її першого варіанта, підготовленого здобувачем вищої освіти. За домовленістю між керівником і здобувачем вищої освіти це може бути поетапна перевірка окремих розділів (глав) курсової роботи, що здійснюється у ході її написання, або перевірка першого варіанту курсової роботи в цілому.

Ознайомлюючись з текстом відповідного розділу (глави), керівник формулює конкретні зауваження та інші міркування на полях чи на окремому листку. Він дає загальну оцінку всього розділу, в якій, зокрема вказує:

- наскільки представлений варіант відповідає вимогам, встановленим до написання курсової роботи;

- зауваження, які на думку керівника обов'язково повинні враховуватися студентом при доопрацюванні;

- зауваження та рекомендації, які бажано врахувати для підвищення рівня якості курсової роботи.

Після доопрацювання здобувач вищої освіти повторно подає керівникові, як правило, лише ті частини курсової роботи, яких безпосередньо стосувались зауваження та рекомендації. Керівник, якщо потрібно, формулює нові зауваження та рекомендації.

Якщо здобувача вищої освіти відмовляється враховувати зауваження чи рекомендації керівника курсової роботи, останній попереджає здобувача вищої освіти про те, які наслідки, на його думку, це матиме - негативний відгук, зниження оцінки курсової роботи під час її захисту, можливий недопуск до захисту взагалі тощо.

Результатом перевірки керівником одного чи кількох варіантів курсової роботи мають бути зроблені конкретні висновки щодо відповідності представленого варіанта тим вимогам, які ставляться до курсової роботи у закладі вищої освіти.

Написання відгуку на курсову роботу. Після подання здобувачем вищої освіти остаточного варіанта курсової роботи керівник пише офіційний відгук на нього. Зміст такого відгуку залежить від конкретних висновків, які керівник зробив після перевірки остаточного варіанта курсової роботи.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, повністю відповідає вимогам, що ставляться до курсової роботи у вузі, керівник у загальній формі відзначає це у відгуку і робить висновок про можливість допуску його до захисту.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, в основному відповідає вимогам, що ставляться до курсової роботи у вузі, він відзначає це у відгуку. Одночасно керівник може навести конкретні недоліки поданого варіанта роботи, а також вказати, які його зауваження не були враховані здобувачем вищої освіти. У кінці відгуку він робить висновок про можливість допуску поданого варіанта роботи до захисту.

У випадку, коли поданий варіант, на думку керівника, в цілому не відповідає вимогам, що ставляться до курсової роботи у вузі, він відзначає це у відгуку. Одночасно керівник зобов'язаний навести найбільш істотні недоліки поданого варіанта, а також вказати, які його зауваження не були враховані здобувачем вищої освіти. У кінці відгуку він робить висновок про неможливість допуску поданого варіанта курсової роботи до захисту.

3.3 Захист курсової роботи

Такий захист відбувається за участю керівника курсовою роботою та асистента і проходить за певною процедурою. Вона передбачає:

- виступ здобувача вищої освіти;
- виступ рецензента;
- запитання рецензента та присутніх до здобувача вищої освіти та його відповіді;
- відповіді здобувача вищої освіти на зауваження рецензента та інших осіб;
- оцінка курсової роботи з урахуванням її захисту.

Виступ здобувача вищої освіти. Здобувач вищої освіти готує тези свого виступу чи повний його текст, як правило, заздалегідь. Термін виступу встановлюється в межах 7-10 хвилин. Текст виступу включає:

- обґрунтування здобувачем вищої освіти актуальності обраної ним теми курсової роботи;
- визначення предмета та меж дослідження;
- висвітлення найбільш важливих теоретичних і практичних проблем з теми роботи, визначення власної позиції щодо спірних питань;
- конкретні висновки, пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення законодавства, поліпшення юридичної практики, подальших наукових досліджень з теми курсової роботи тощо.

Текст курсової роботи та виступ здобувача вищої освіти є підставою для попередніх висновків щодо оцінки курсової роботи, сумлінності та

самостійності здобувача вищої освіти в роботі над обраною темою дослідження.

Запитання і відповіді. Після виступу здобувач вищої освіти повинен відповісти на запитання, які можуть бути поставлені йому присутніми. Ставити запитання мають всі присутні на захисті курсової роботи особи. Запитання повинні стосуватися змісту чи форми курсової роботи, а також окремих положень, сформульованих студентом під час його виступу.

Відповіді на запитання мають бути короткими, аргументованими і конкретними. Вони повинні показати рівень загальної юридичної грамотності та рівень його підготовки за обраною темою дослідження.

Термін здачі та рецензування курсової роботи. Термін подання підготовленої і належним чином оформленої курсової роботи на кафедру для рецензування визначається з урахуванням навчального плану відповідної форми навчання та особливостей його виконання в поточному навчальному році.

4 КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Підсумкова оцінка за курсову роботу виставляється в межах 100-бальної системи за наведеними нижче критеріями.

1. Чіткість визначення мети і завдань роботи

Мета і завдання визначені чітко, коректно, згідно з предметом дослідження – **10 балів**

Мета і завдання визначені не досить чітко – **5 балів**

Мета і завдання в роботі не визначені, або сформульовані не чітко, або не узгоджені з предметом дослідження – **0 балів**

2. Ступінь використання основних методів наукового пізнання під час виконання роботи

Основні методи наукового пошуку (діалектичний, історичний системно-функціональний, логічний, порівняльний) використані здобувачем вищої освіти під час підготовки курсової роботи повною мірою, про що свідчить і структура, і зміст роботи – **10 балів**

Основні методи наукового пошуку (діалектичний, історичний системно-функціональний, логічний, порівняльний) використані здобувачем вищої освіти не повною мірою – **5 балів**

Під час підготовки курсової роботи не використано основних методів наукового пізнання, або використано не повною мірою, або спроба їх використання не дала належних результатів щодо змісту роботи – **0 балів**

3. Використання та аналіз наукової літератури щодо предмета дослідження

В роботі використано досягнення класичної та обов'язково сучасної юридичної думки (останні 2–3 роки видання) розглядаються різні підходи, теорії, концепції тощо, наводиться їх аналіз, порівняння з коректним посиланням на джерела – **10 балів**

В роботі використано наукові джерела, однак обмежено, або ж не використано основних загальновідомих праць, або не використано наукових праць вітчизняних фахівців, або їх аналіз є поверховим – **5 балів**

В роботі не використано наукових праць, або вони не стосуються предмета дослідження, або відсутні праці останніх 2 – 3-х років, або вони використані у змісті без посилань на авторів (джерела) – **0 балів**

4. Ступінь розкриття теми

У роботі висвітлено всі, а також безпосередньо пов'язані з ними спеціальні питання теми; при цьому зачіпаються проблемні загальнотеоретичні питання, проводиться їх аналіз та формулюються пропозиції щодо подолання проблем – **20 балів**

У роботі належно висвітлено тільки основні проблемні питання, проводиться аналіз проблемних питань, але поверхово формулюються пропозиції щодо подолання таких проблем – **10 балів**

У роботі недостатньо висвітлено загальнотеоретичні питання щодо теми дослідження, або предмет дослідження істотно звужено, або за змістом робота

виходить за межі предмета дослідження, або аналіз проблемних питань має дещо поверховий характер – **5 балів**

У роботі не розкрито основних питань щодо теми дослідження, або вона ґрунтується на ненаукових положеннях, або за змістом робота не відповідає структурі (плану) – **0 балів**

5. Рівень одержаних результатів, обґрунтованість, теоретична цінність висновків і пропозицій

Результати дослідження і пропозиції чітко сформульовані, належно обґрунтовані, мають науковий характер, є самостійним здобутком здобувача вищої освіти – **10 балів**

Робота містить конкретні висновки щодо результатів дослідження, однак вони не завжди належно аргументовані, або не мають особливого теоретичного значення; або відсутні пропозиції щодо розвитку відповідних державно-правових інститутів тощо – **5 балів**

В роботі відсутні висновки як результати дослідження, або вони є неконкретними, чи ненауковими, або не ґрунтуються на положеннях роботи (не впливають з її змісту) – **0 балів**

6. Якість оформлення роботи

Оформлення всіх частин курсової роботи повністю відповідає встановленим вимогам (у т.ч., зокрема, оформлення посилань на джерела та списку літератури є коректними); текст роботи належно вичитано, викладено логічно та грамотно і стилістично правильно – **10 балів**

Оформлення курсової роботи у загальному відповідає вимогам, проте при цьому зустрічаються помилки чи некоректності – **5 балів**

Оформлення курсової роботи дозволяє прийняти її до захисту, проте мають місце граматичні чи стилістичні помилки, або допущено некоректності в оформленні посилань на джерела чи списку джерел, котрі мають більш системний характер – **0 балів**

7. Дотримання календарного плану (регламенту) виконання роботи

На всіх етапах виконання курсової роботи здобувач вищої освіти виконував завдання відповідно до оголошеного регламенту, погоджено з науковим керівником (для здобувачів вищої освіти денної та вечірньої форм навчання); робота вчасно подана на кафедру у завершеному, готовому до захисту вигляді – **10 балів**

Робота завершена і подана на кафедру у визначені терміни, однак в процесі її виконання здобувач вищої освіти допускав певні відхилення від регламенту або не завжди погоджував свої дії з науковим керівником (діє для студентів денної та вечірньої форм навчання) – **5 балів**

Курсова робота подана на кафедру з істотними порушеннями календарного плану – **0 балів**

8. Рівень знань щодо предмета дослідження та змісту курсової роботи, виявлений здобувачем вищої освіти під час її усного захисту

Здобувач вищої освіти в процесі усного захисту дає правильні відповіді на всі запитання, виявляє високий рівень знань щодо теми курсової роботи,

добре орієнтується у змісті своєї роботи, упевнено викладає її основні положення, висновки, правильно аргументує власну позицію – **20 балів**

Здобувач вищої освіти під час захисту виявляє належний рівень знань щодо теми курсової роботи, дає правильні відповіді на поставлені запитання, проте не виявляє вільної орієнтації в суміжних темах навчальної дисципліни; добре знає основні положення своєї курсової роботи, проте не завжди упевнений в аргументації, чи не завжди коректно її формулює – **15 балів**

Здобувач вищої освіти під час захисту виявив належний рівень знань щодо теми курсової роботи та її змісту, відповіді на поставлені запитання дає, переважно, правильно, однак допускає певні неточності у визначеннях правових категорій, не завжди належно обґрунтовує свою позицію чи інші положення роботи – **10 балів**

Під час усного захисту курсової роботи здобувач вищої освіти допускає істотні помилки у відповідях, не зовсім добре орієнтується за змістом роботи – **5 балів**

Під час усного захисту здобувач вищої освіти неспроможний аргументувати положення роботи, погано знає її зміст, дає неправильні відповіді або не в змозі відповісти на поставлені запитання – **0 балів**

Невідповідність змісту роботи її темі, або істотні порушення вимог щодо оформлення, або неявка на усний захист унеможливають позитивне оцінювання курсової роботи взагалі.

У разі неявки здобувача вищої освіти на усний захист попереднє оцінювання курсової роботи не враховується і підсумкова оцінка за таку роботу виставляється «0» балів.

Таблиця 4.2 – Шкала оцінювання успішності здобувачів вищої освіти

Оцінка за національною шкалою	Кількість балів за шкалою ECTS	Оцінка за шкалою ECTS
5 – „відмінно”	100 - 90	A
4 – „добре”	89 - 82	B
4 – „добре”	81 - 75	C
3 – „задовільно”	74 - 66	D
3 – „задовільно”	65 - 60	E
2 – „незадовільно”	59 - 0	FX

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андрушко П. Злочини у сфері господарської діяльності за чинним Кримінальним кодексом та проектом КК: проблеми систематизації, криміналізації та декриміналізації. Предпринимательство, хозяйство и право. 1998. № 12. С.13–18.
2. Андрушко П.П. Злочини проти виборчих прав громадян та їх права брати участь у референдумі: об'єкт і система. Кримінальне право України. 2006. № 12. С. 3–63.
3. Андрушко П.П. Злочини проти виборчих прав громадян та їх права брати участь у референдумі: кримінально-правова характеристика: монографія. Київ: КНТ, 2007. 328 с.
4. Андрушко П.П. Кримінально-правова кваліфікація (правова кваліфікація кримінального правопорушення за термінологією КПК): поняття, види, принципи, форми об'єктивізації у процесуальних документах кримінального провадження. Часопис цивільного і кримінального судочинства. 2017. № 5. С. 92–122.
5. Андрушко П.П. Об'єкт кримінально-правової охорони, об'єкт злочину, об'єкт злочинного посягання та об'єкт злочинного впливу: основний зміст понять та їх співвідношення. Адвокат. 2011. № 12. С. 3–10.
6. Андрушко П.П. Щодо запровадження заходів кримінально-правового характеру стосовно юридичних осіб за вчинення злочинів на їх користь чи в їх інтересах. Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції в Україні: матеріали наук.-практ. конф. (Харків, 19 квітня 2013 р.). Харків: МВС України, ХНУВС; Кримінологічна асоціація України, 2013. С. 30–35.
7. Андрушко П.П., Задоя К.П. Дискусійні питання щодо змісту ознак «істотна шкода» та «тяжкі наслідки» у складах злочинів у сфері господарської діяльності. Вісник Верховного Суду України. 2016. № 6. С. 38–48.
8. Андрушко П.П., Стрижевська А.А. Злочини у сфері службової діяльності: кримінально-правова характеристика: навч. Посібник. Київ: Юрисконсульт, 2006. 342 с.
9. Волинець Р.А. Співвідношення підроблення документів, які подаються для реєстрації випуску цінних паперів (ст. 223-1 КК), та розміщення цінних паперів без реєстрації їх випуску (ст. 163 КУпАП), а також діяльності на фондовому ринку без ліцензії (ст. 163-7 КУпАП). Правова держава: історія, сучасність та перспективи формування в Україні: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Ужгород. 16–17 лютого 2018 р.). Ужгород: Ужгородський національний університет, 2018. С. 126–128.
10. Волинець Р.А. Типові форми посягань на фондовий ринок за кримінальним законодавством зарубіжних держав. Місце юридичних наук у формуванні правової культури сучасної людини: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Запоріжжя, 22–23 грудня 2017 р.). Запоріжжя: Істина, 2017. Ч. III. С. 66–69.

11. Волинець Р.А. Уповноважена особа як суб'єкт злочину, передбаченого ст. 223-1 КК України. Реформування національного та міжнародного права: перспективи та пріоритети: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 19–20 січня 2018 р.). Одеса: Причорноморська фундація права, 2018. С. 97–100.
12. Волинець Р.А. Фондовий ринок: поняття, структура, загальна характеристика. *Wspolpraca Europejska. European Cooperation Scientific Approaches and Applied Technologies*. 2017. № 6 (25). С. 60–78.
13. Волинець Р.А. Щодо визначення додаткових безпосередніх об'єктів злочинів, що посягають на фондовий ринок. Право як ефективний суспільний регулятор: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Львів 16–17 лютого 2018 р.). Львів: Центр правничих ініціатив, 2018. С. 20–23.
14. Грищук В.К. Доктринальне розуміння форм реалізації кримінальної відповідальності людини. Актуальні проблеми кримінальної відповідальності: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 10–11 жовт. 2013 р.). Харків: Право, 2013. С. 93–98.
15. Грищук В.К. Кримінальне право України: Загальна частина: навч. посіб. для студентів юрид. фак. вищ. навч. закл. Київ: Ін Юре, 2006. 568 с.
16. Гуторова Н.А. Уголовное право Украины. Особенная часть. Конспект лекций. Харьков: Одиссей, 2003. 320 с.
17. Гуторова Н.О. Проблеми кримінально-правової охорони державних фінансів України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2002. 429 с.
18. Демидова Л.М. Проблеми кримінально-правової відповідальності за заподіяння майнової шкоди в Україні (майнова шкода як злочинний наслідок): теорія, закон, практика: монографія. Харків: Право, 2013. 752 с.
19. Дудоров О.О. Злочини у сфері господарської діяльності: кримінально- правова характеристика: монографія. Київ: Юридична практика, 2003. 924 с.
20. Дудоров О.О. Злочини у сфері господарської діяльності: особливості кримінальної відповідальності. Вісник Асоціації кримінального права України. 2014. № 1 (2). С. 169–175. URL: http://nauka.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/07/2_12.pdf (дата звернення: 12.06.2018).
21. Дудоров О.О. Ухилення від сплати податків: кримінально-правові аспекти: монографія. Київ: Істина, 2006. 648 с.
22. Дудоров О.О., Зеленов Г.М. Помилка законодавця чи його усвідомлене рішення? (дещо про зміст кримінально-правових понять «істотна шкода» і «тяжкі наслідки»). Антикорупційна політика України: актуальні проблеми забезпечення ефективності: збірник матеріалів інтернет-конф. (Київ, 29 травня 2015 р.). Київ, 2015. С. 180–192.
23. Дудоров О.О., Хавронюк М.І. Кримінальне право: навч. посібн. Київ: Ваїте, 2014. 944 с.
24. Задоя К.П. Правова природа заходів кримінально-правового характеру, що застосовуються до юридичних осіб. Право і громадянське суспільство. 2014. № 4 С. 42–53.

25. Звіт про кількість осіб, засуджених, виправданих, справи щодо яких закрито, надіслано на додаткове розслідування, повернуто прокурору для усунення порушень, неосудних, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру та види кримінального покарання за 2008 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/12013 (дата звернення: 12.06.2019).

26. Звіт про кількість осіб, засуджених, виправданих, справи щодо яких закрито, надіслано на додаткове розслідування, повернуто прокурору для усунення порушень, неосудних, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру та види кримінального покарання за 2009 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/22013 (дата звернення: 12.06.2019).

27. Звіт про кількість осіб, засуджених, виправданих, справи щодо яких закрито, надіслано на додаткове розслідування, повернуто прокурору для усунення порушень, неосудних, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру та види кримінального покарання за 2010 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/32013 (дата звернення: 12.06.2019).

28. Звіт про кількість осіб, засуджених, виправданих, справи щодо яких закрито, неосудних, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру та види кримінального покарання за 2011 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/42013 (дата звернення: 12.06.2019).

30. Звіт про кількість осіб, засуджених, виправданих, справи щодо яких закрито, неосудних, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру та види кримінального покарання за 2012 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/42013 (дата звернення: 12.06.2019).

31. Звіт про кількість осіб, засуджених, виправданих, справи щодо яких закрито, неосудних, до яких застосовано примусові заходи медичного характеру та види кримінального покарання за 2013 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/5533iopoioo (дата звернення: 12.06.2018).

32. Кваліфікація злочинів: навч. посіб. / Г.В. Анісімов, О.О. Володіна, І.О. Зінченко та ін.; за ред. М.І. Панова. Харків: Право, 2017. 360 с.

33. Кваліфікація злочинів: навч. посіб. / Г.М. Зеленов, Г.Є. Болдар та ін.; за ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. Київ: Істина, 2010. 430 с.

34. Книженко О.О. Теоретичні засади встановлення санкцій у кримінальному праві: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2011. 431 с.

35. Козирева Т.П. Кримінальні покарання майнового характеру за законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2007. 22 с.

36. Коржанський М.Й. Об'єкт і предмет злочину: монографія. Дніпропетровськ: Юрид. акад. Мін-ва внутр. справ; Ліра ЛТД, 2005. 252 с.

37. Кримінальне право (Особлива частина): підручник: у 2 т. / А.О. Данилевський, Д.О. Калмиков, М.І. Хавронюк та ін.; за ред. О.О. Дудорова, Є. О. Письменського. Луганськ: Елтон-2, 2012. Т. 1. 2012. 780 с.
38. Кримінальне право і законодавство України. Частина Загальна. Курс лекцій / за ред. М.Й. Коржанського. Київ: Атіка, 2001. 432 с.
39. Кримінальне право України. Загальна частина: підруч. для студентів юрид. вузів і фак. / Г.В. Андрусів, П.П. Андрушко, В.В. Беньківський та ін.; за ред. П.П. Андрушка, П.С. Матишевського, С.Д. Шапченка. Київ: Юрінком Інтер, 1997. 512 с.
40. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / Ю.В. Александров, В.І. Антипов, О.О. Дудоров та ін.; за ред. М.І. Мельника, В.А. Клименка. Київ: Атіка, 2008. 376 с.
41. Кримінальне право України. Особлива частина: навч. посіб. / В.К. Грищук, С.Г. Волкотруб, Д.Л. Виговський та ін.; за ред. В.К. Грищука, О.М. Омельчука. Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2016. 642 с.
42. Кримінальне право України. Особлива частина: підручник / Ю.В. Александров, О.О. Дудоров, В.А. Клименко та ін.; за ред. М.І. Мельника, В.А. Клименка. Київ: Юридична думка, 2004. 656 с.
43. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, Л.М. Кривоченко та ін.; за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. Харків: Право, 2010. 455 с.
44. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, Л.М. Кривоченко та ін.; за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. Київ: Юрінком Інтер, 2007. 496 с.
45. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.Я. Тація, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. Київ: Право, 2015. 680 с.
46. Кримінальне право України: Особлива частина: Підручник / А.П. Бабій, І.С. Доброход, Ю.А. Кармазін та ін.; за ред. Є.Л. Стрельцова. Харків: Одісей, 2009. 496 с.
47. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / М.І. Бажанов, В.І. Тацій, В.В. Сташис, І.О. Зінченко та ін.; за ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ: Юрінком-Інтер. Харків: Право, 2001. 496 с.
48. Кримінальне право України: практикум: навч. посіб. / П.П. Андрушко, П.С. Берзін, С.Д. Шапченко та ін.; під ред. С.С. Яценка. Київ: Алерта; КНТ; Центр учбової літератури, 2010. 640 с.
49. Кримінальне право: Загальна частина: підручник / Г.М. Зеленов, М.В. Карчевський, Ю.Г. Старовойтова та ін.; за ред. А.С. Беніцького, В.С. Гуславського, О.О. Дудорова, Б.Г. Розовського. Київ: Істина, 2011. 1112 с.
50. Кримінальне право: Особлива частина: підручник / Г.М. Зеленов, М.В. Карчевський, М.І. Хавронюк та ін.; за ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. Київ: Дакор, 2013. 786 с.

51. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III / Верховна Рада України. Офіційний веб-портал. URL: zakon.rada.gov.ua/go/2341-14 (дата звернення: 12.06.2019).
52. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. / за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. Харків: Право, 2013. Т. 2. 1040 с.
53. Кримінальний проступок у доктрині та законодавстві: монографія / В.О. Туляков, Г.П. Пімонов, Н.І. Мітріцан та ін.; за ред. В.О. Тулякова. Одеса: Юридична література, 2012. 424 с.
54. Лихова С.Я. Злочини у сфері реалізації громадянських, політичних та соціальних прав і свобод людини і громадянина (розділ V Особливої частини КК України): монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2006. 573 с.
55. Лихова С.Я. Юридичні особи як суб'єкти кримінальної відповідальності за КК України. Юридичний вісник. 2014. № 4 С. 128–132.
56. Матишевський П.С. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник для студ. юрид. вузів і фак. Київ: А.С.К., 2001. 352 с.
57. Наден О.В. Теоретичні основи кримінально-правового регулювання в Україні: монографія. Харків: Право, 2012. 272 с.
58. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України / відп. ред. С.С. Яценко. Київ: А.С.К., 2005. 848 с.
59. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: у 2 т. / заг. ред. П.П. Андрушка, В.Г. Гончаренка, Є.В. Фесенка. Київ: Алерта; КНТ; Центр учбової літератури, 2009. Т. 1. 964 с.
60. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / О.О. Дудоров, В.О. Навроцький, А.М. Ришелюк та ін.; за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. Київ: Юридична думка, 2010. 1288 с.
61. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / О.О. Дудоров, В.О. Навроцький, А.М. Ришелюк та ін.; за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. Київ: Юридична думка, 2012. 1316 с.
62. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / С.В. Петков, О.І. Мотлях, Н.В. Малярчук, Ю.В. Корнєєв та ін. Київ: Центр учбової літератури, 2015. 696 с.

Додаток А. - Зразок титульного аркушу курсової роботи

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
 ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
 УНІВЕРСИТЕТ
 НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА І СОЦІАЛЬНИХ
 ТЕХНОЛОГІЙ
 ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Кафедра теорії та історії держави і права, конституційного права

Петрова Ірина Іванівна

Курсова робота

з предмета: «Кримінальне право»

на тему: «Юридичний аналіз складу злочину «Крадіжка»»

Курс III Група КЮ-183

Науковий керівник:

к.ю.н., доцент

Берднік І.В.

<p>Робота подана на кафедру</p> <p>« ____ » _____ 20__ р.</p>	<p>Робота допущена до захисту</p> <p>_____ науковий керівник</p> <p>« ____ » _____ 20__ р.</p>	<p>Робота захищена з оцінкою</p> <p>_____</p> <p>« ____ » _____ 20__ р.</p> <p>_____ Голова комісії</p> <p>_____ Член комісії</p>
--	---	--

Чернігів 2019